Et NAV som hjelper mennesker videre – ikke holder dem i ventekø

NAV skal gi mennesker trygghet, muligheter og hjelp videre til arbeid, utdanning eller varig inntektssikring. Ingen skal måtte bli stående i årevis med gjentatte utredninger og arbeidsrettede tiltak uten en tydelig plan eller reell framgang. NAVs bemanning, økonomi og ressursbruk må gjennomgås, og tidligere medisinske vurderinger, behandling og arbeidsutprøving må tas på alvor. Det må undersøkes om målrettet støtte 7 til konkrete jobbmuligheter gir bedre resultater enn gjentatte tiltak. Personer på arbeidsavklaringspenger (AAP) trenger individuelt tilpassede avklaringsløp. Når inntektsevnen er tilstrekkelig avklart, må det være mulig å gå videre til arbeid, gradert arbeid eller vurdering av uføretrygd. Det skal være trygt å prøve seg i arbeid og kombinere arbeid med trygdeytelser. NAV må sikre respektfull behandling, god informasjon og rettssikkerhet.

Senterungdommen vil derfor:

1. Gjennomgå NAVs økonomi, bemanning, organisering og saksbehandling for å redusere ventetid, dobbeltarbeid og unødvendig byråkrati.

2. Sikre individuelt tilpassede avklaringsløp og ny helhetlig vurdering når gjentatte tiltak ikke fører til framgang.

3. Utrede rask individuell jobbstartstøtte til nødvendige hjelpemidler, utstyr, opplæring, sertifiseringer og transport ved konkrete jobbmuligheter.

4. Innføre raskere behandling og tydelig ansvar ved søknader om arbeidsrettet tilrettelegging og støtte.

5. Sikre vurdering av uføretrygd uten unødvendige nye utredninger når varig nedsatt inntektsevne er tilstrekkelig dokumentert.

6. Gjennomgå reglene for gradert uføretrygd, kombinasjon av arbeid og trygd og nivået på sentrale ytelser opp mot nødvendige levekostnader.

7. Styrke NAV-ansattes kompetanse om CRPD, funksjonsnedsettelser, individuelle behov, brukermedvirkning og rettssikkerhet.

8. Evaluere NAVs tiltak ut fra faktisk framgang, arbeidstilknytning, økonomisk trygghet, livskvalitet og kostnader over tid. NAV skal hjelpe mennesker videre, ikke holde dem fast i systemet.

Innsendt: Else Marie Fjeld